

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516010172
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1516010172.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaného G. U., pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/34/2016-402 z 11. septembra 2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06. októbra 2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku a § 285 písm. a/ Trestného poriadku sa obžalovaný

G. U., nar. XX.XX.XXXX v U., bytom U., H. R. 3

o s l o b o d z u j e

pre skutok obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava V, č.k. 2Pv 31/16/1105-4 z 24.03.2016, právne kvalifikovaný ako zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v období od 15.11.2011 do 22.11.2011 ako prevádzkar herne Senátor v Auparku na Einsteinovej 18 v Bratislave počas svojej pracovnej doby vybral z tam nachádzajúcich sa výherných automatov hotovosť vo výške 31.600 €, za ktorú bol v rámci pracovnej činnosti zodpovedný, pričom túto následne neodovzdal na to poverenej osobe ale predmetnú hotovosť si ponechal a použil pre vlastnú potrebu, čím poškodenej spoločnosti Integral Roulette, s.r.o. so sídlom Odborárska 23, Bratislava, Z.: XXXXXXXXXX, spôsobil škodu vo výške 31.600,-€

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku sa poškodená spoločnosť Integral Roulette s.r.o., so sídlom Odborárska 23, Bratislava, Z.: XXXXXXXXXX s nárokom, na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č.k. 4T/34/2016-407 z 11.09.2019 bol obžalovaný G. U. uznaný vinným zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, na skutkovom základe, že

v období od 15.11.2011 do 22.11.2011 ako prevádzkar herne Senátor v Auparku na Einsteinovej 18 v Bratislave počas svojej pracovnej doby vybral z tam nachádzajúcich sa výherných automatov hotovosť vo výške 31.600 €, za ktorú bol v rámci pracovnej činnosti zodpovedný, pričom túto následne neodovzdal na to poverenej osobe ale predmetnú hotovosť si ponechal a použil pre vlastnú potrebu, čím poškodenej spoločnosti Integral Roulette, s.r.o. so sídlom Odborárska 23, Bratislava, Z.: XXXXXXXXXX, spôsobil škodu vo výške 31.600,-€

Podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorého výkon bol postupom podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona, § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a § 51 ods. 2 Trestného zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. c/ Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný k náhrade škody, poškodenej spoločnosti Integral Roulette, s.r.o., Odborárska 23, Bratislava, Z.: XXXXXXXXXX, vo výške 31,600 eur.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktorého písomné dôvody boli súdu doručené dňa 04.12.2019 (čl. 420- 426). Prostredníctvom obhajcu obžalovaný podal odvolanie do výroku o vine, treste ako aj výroku ohľadne náhrady škody a primárne skonštatoval, že odvolaním napáda rozsudok pre nejasnosť alebo neúplnosť skutkových zistení a súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a bolo porušené ustanovenie Trestného zákona.

K argumentácii prvostupňového súdu, ktorý poukazuje na priznanie sa obžalovaného G. U. v prípravnom konaní, ktorý svedkyňa J. K. oznámil, že peniaze spreneveril, obhajca nesúhlasí s vyhodnotením obhajobných tvrdení ako účelových a nedôveryhodných, pričom dal do pozornosti výpovede samotného obžalovaného, ktorý toto nikdy nepovedal (čo sa týka sumy 31.600,-€) a následne ozrejmil, že obžalovaný použitím tohto výrazu reagoval na vznesenie obvinenia, ale rozhodne to nemožno opovažovať za jeho priznanie. V kontexte s uvedeným vytkol orgánom činným v trestnom konaní, že u obžalovaného neozrejmovali ako vníma tento pojem aj doplňujúcimi otázkami. Je presvedčený, že obžalovaný svojou výpoveďou priznal len to, že porušil pracovnú disciplínu tým, že hral (aj na automatoch aj ruletu) a prehral. Z uvedeného dôvodu sa obhajoba domnieva, že použitie nesprávneho vyjadrenia nemôže zakladať výrok o vine. V danom okamihu obhajca upriamil pozornosť k výpovedi svedkyne J. K., ktorá vo svojich vyjadreniach potvrdila, že obžalovaný jej oznámil, že hral a peniaze prehral, a preto z týchto dôvodov by malo byť vyjadrenie obžalovaného vykladané v jeho prospech.

Obhajca k ďalším úvahám súdu prvého stupňa, ktorý primárne vychádzal z výpovede svedkyne J. K., na podklade ktorej výpovede vlastne prijal výrok o vine, zdôraznil, že svedkyňa v každej svojej výpovedi uvádzala, že obžalovaný jej ráno po zmene (dňa 21.11.2011) uviedol, že počas zmeny hral a peniaze prehral. V kontexte s uvedeným dal do pozornosti výpoveď svedka N. N., ktorý potvrdil, že J. K. mu povedala, že obžalovaný hral a prehral. Ani jeden z nich neuvádzal, že by obžalovaný priznal výber peňazí z automatov. K domnejšej sms, ktorou sa mal obžalovaný J. K. priznať k sprenevere, či ku krádeži, uviedol, že sms tohto obsahu neexistuje a nie je súčasťou spisu. Podľa obhajcu ani telefón J. K. nebol vyžiadaný za účelom preverenia existencie takejto sms. (K tomuto názoru odvolací súd poznamenáva, že vymazaná sms sa z mobilného telefónu „vytiahnuť“ nedá, je to možné len vo vzťahu ku komunikácii cez aplikáciu).

V ďalšom odvolateľ, ku konštatovaniu prvostupňovým súdom, že vinu obžalovaného preukazuje aj výpoveď svedka Z. R. X., ktorému túto informáciu ihneď oznámila J. K., považuje toto oznámenie len za informáciu, ktorú rovnako povedala aj N. N. a teda nesúhlasí s tvrdením súdu, že vina obžalovaného je preukázaná aj výpoveďou tohto svedka. Následne podrobil výpoveď menovaného svedka rozboru, k čomu zdôraznil, že prístup ku všetkým automatom mali všetci štyria prevádzkari, pri nástupe na zmenu nevedeli aký je finančný stav v automatoch, aký je stav hotovosti v automatoch, lebo sa tento nekontroloval ani po skončení zmeny. Teda účtovná evidencia bola odchýlená od reálneho stavu.

K dôkazom, na poklade ktorých mala byť vyčíslená škoda a teda aj k právnej kvalifikácii skutku poukázal na výpovede J. K. a N. N. a dôvodil: „Z vyššie uvedených výpovední jednoznačne vyplýva, že tabuľky predložené poškodenou J. K. neboli vyhotovené automatizovaným systémom v automatoch, ale boli vytvorené len poškodenou J. K., pričom táto nevedela ani len uviesť, akú sumu (celkovo ako aj v kasičkách automatov) Obžalovaný prevzal na začiatku svojej zmeny od predchádzajúceho prevádzkára dňa 15.11.2011 a 20.11.2011 a akú sumu po skončení svojej zmeny odovzdal ďalšiemu prevádzkarovi, a to v spojení so skutočnosťou, že v tom čase sa mince v automatoch nepočítali. V danom prípade tak nie je možné chápať tabuľky vytvorené a predložené poškodenou J. K. ako objektívny dôkaz o existencii manka vzniknutého práve počas zmeny Obžalovaného, a to vzhľadom na absenciu akýchkoľvek objektívnych dôkazov ktoré by zobrazovali stavy počítadiel stavu hotovosti v automatoch (aspoň odfotenie ich stavov) a zároveň, ak aj absentovali dôkazy, mohli byť predložené aspoň údaje z účtovníctva. Taktiež považujeme za nevyhnutné upriamiť pozornosť na tú skutočnosť, že predmetné tabuľky ako listinné dôkazy boli poškodenou J. K. predložené až dňa 11.02.2015, t.j. viac ako 3 roky po domnelom spáchaní trestného činu.“

Teda dôkaz vo forme tabuľky vyhotovenej J. K. odvolateľ považuje za neakceptovateľný, pretože takto vyhotovený dôkaz vzbudzuje podozrenie, že obžalovanému je pripisované konanie, ktorého sa dopustili tretie osoby, resp. sa konanie nestalo. Zdôrazňuje aj skutočnosť, že inventúra nebola vykonaná dňa 21.11.2011 (v deň kedy sa mal obžalovaný priznať), ale až dňa 22.11.2011, za ktoré obdobie mohli byť ďalšie finančné prostriedky z automatov vybrané.

Odvolateľ vytyka aj ustálenie viny na základe kamerového záznamu, ktorý má preukazovať, že obžalovaný vyberal peniaze z herných automatov, k čomu uviedol: „Ako vyplýva z vyššie uvedených výpovedí svedkov, činnosť, kedy prevádzkar a teda aj Obžalovaný vybral z automatov finančnú hotovosť, bola v rámci náplne práce prevádzkára bežnou rutinou, Z výberu finančných prostriedkov Obžalovaným, ktoré je vidieť na predmetnom kamerovom zázname je možné vyvodzovať len to, že Obžalovaný vykonával riadne svoju prácu, teda vyberal finančné prostriedky pre potreby chodu prevádzky kasína. Z predmetného kamerového záznamu nie je zrejmé, že by Obžalovaný tieto finančné prostriedky prehral na automatoch, resp. že by tieto z prevádzky odniesol. Nie je preto možné z bežného konania Obžalovaného ako prevádzkára vyvodzovať jeho protiprávnu činnosť a túto ním odôvodňovať.“

Obhajoba je presvedčená, že bez informácie koľko finančných prostriedkov obžalovaný na začiatku zmeny prevzal a koľko na konci zmeny odovzdal, nemožno ani určiť koľko finančných prostriedkov mal údajne spreneveriť s akcentom na fakt, že predchádzajúca uzávierka sa mala konať pred takmer mesiacom (odo dňa uvádzaného v obžalobe) a finančné prostriedky mohli byť odcudzené aj tretími osobami. Na podklade uvedeného má za to, že súdom prvého stupňa nebol zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti tak ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku z dôvodu, že konanie obžalovaného nie je možné považovať za trestný čin. Záverom zdôraznil nezrovnalosť v definovaní skutku, najmä vo vzťahu k žalovanému obdobiu, pričom poukázal na nejasnosti vo výpovedi svedkyne J. K., ktorá vo výpovedi z 11.02.2015 uviedla, že obžalovaný jej peniaze z 15.11.2011 neodovzdal, ale vo výpovedi z 29.03.2017 už vypovedala, že účtovníctvo ohľadne dňa 15.11.2011 bolo v poriadku a sedelo. K tomuto obhajoba pripomenula, že žiadne účtovníctvo sa v spise nenachádza a vyjadrenie svedkyne J. K. nie je možné preveriť.

V nadväznosti na uvedené doplnil: „Z predmetného Rozhodnutia súdu prvého stupňa nie je zrejmé, na základe akých úvah dospel súd k záveru, že Obžalovaný sa skutku dopustil od 15.11.2011 do 22.11.2011, keďže poslednú zmenu ukončil Obžalovaný dňa 21.11.2011 a v danom období odpracoval len 2 zmeny. Navyše súd prvého stupňa sa nevysporiadal ani so zmenou výpovede poškodenej J. K., ktorá na HP dňa 29.03.2017 uviedla, že účtovníctvo k 15.11.2011 bolo v poriadku. V prípade, ak by sme sa stotožnili s uvedeným záverom súdu prvého stupňa, znamenalo by to, že by bol Obžalovaný zodpovedný aj za prípadné odcudzenie finančných prostriedkov z automatov v čase, kedy nebol na prevádzke.“

Na podklade týchto uvedených argumentov, v zmysle zásady in dubio pro reo, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť v celom rozsahu.

Vec bola predkladacou správou dňa 11.06.2020 predložená tunajšiemu súdu na preskúmanie a rozhodnutie o podanom opravnom prostriedku.

Na verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa obžalovaný nedostavil, upovedomenie o termíne verejného zasadnutia mu bolo doručované na adresu ním uvedenú, ktoré upovedomenie si neprevzal v odbernej lehote, zásielka bola uložená na pošte, pričom platí (§ 66 ods. 3 Trestného poriadku) fikcia doručenia.

Pred otvorením verejného zasadnutia obhajca predložil súdu žiadosť obžalovaného o vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti, na podklade čoho nadriadený súd vykonal zasadnutie postupom podľa § 293 ods. 5, ods. 7 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí obhajca v mene obžalovaného pridriavajúc sa písomného zdôvodnenia odvolania navrhol zrušiť rozsudok prvostupňového súdu s tým, aby vo veci rozhodol odvolací súd tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku: Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona

(1) Kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu malú, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(3) Odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a) a spôsobí ním značnú škodu, alebo

b) na chránenej osobe.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Trestného poriadku

(1) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona

Podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku: Súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak

a) nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný,

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku

(3) Ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

(3) Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadnuc pritom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že odvolanie obžalovaného G. U. je dôvodné.

Úvodom odôvodnenia rozsudku odvolací súd pripomína, že predložená trestná vec už bola predmetom preskúmania v rámci odvolacieho konania, pričom Okresný súd Bratislava V rozsudkom č.k. 4T/34/2016-353 zo dňa 14.03.2018 uznal obžalovaného za vinného zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a bol mu uložený rovnaký druh a výmera trestu ako v napadnutom rozsudku, ktorý odvolací súd preskúma. Aj pôvodný rozsudok bol napadnutý odvolaním zo strany obžalovaného a uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/74/2018 zo dňa 04.12.2018 bol rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku zrušený ako nepreskúmateľný a vrátený súdu prvého stupňa, aby bolo dôsledne naplnené ustanovenie § 168 Trestného poriadku.

Po vrátení veci okresnému súdu, tento opätovne vypočul svedkov J. K. a N. N. a rozhodol napadnutým rozsudkom.

Z predloženej trestnej veci odvolací súd konštatuje, že Okresnou prokuratúrou Bratislava V bola pod č. k. 2Pv 31/16/1105-4 dňa 24.03.2016 podaná obžaloba na obžalovaného G. U. pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, a to výsluchom obžalovaného G. U., výsluchom svedkyne - poškodenej J. K., svedkov Z. R. X. a N. N., prečítaním výpovedí svedkýň Z. M. Y. a D. R. z prípravného konania, prehratím obrazového záznamu, ako aj oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu a rozhodol napadnutým rozsudkom a svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne: „Zo spáchania skutku je obžalovaný usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedkyne - poškodenej J. K., ktorá tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní a aj na hlavnom pojednávaní po zrušení veci, jednoznačne uviedla, že obžalovaný jej povedal, že prehral 29.000,- eur a poukázala na SMS od obžalovaného, kde uviedol aké sumy vybral kolegom. Obžalovaný sa jej bezprostredne po skutku priznal. Svedkyňa vysvetlila, že hotovosť nemohol zobrať iný kolega, nakoľko kľúč od trezoru je len jeden a predchádzajúci prevádzkar už nemal k nemu prístup. Ďalej je usvedčovaný výpoveďou svedka R. X., ktorému túto skutočnosť oznámila bezprostredne telefonicky poškodená J. K.. Svedok uviedol, že má vedomosť, že chýbali pri uzávierke financie a, že obžalovaný sa k tomu aj priznal, ale vznikli nejasnosti ohľadne výšky škody. V tom čase bol konateľom spoločnosti Z. Roulette a túto skutočnosť mu oznámila pani K.. Podľa uzávierok išlo o uvedenú sumu. Obžalovaný je usvedčovaný i výpoveďou svedka N. N., ktorý sa podrobne vyjadril k postupu pri hraní a podrobne sa vyjadril k predloženým tabuľkám a k jednotlivým položkám v nich, ktoré vytvorila poškodená K.. Uviedol, že svedkyňa-poškodená K. mu povedala, ako jeho nadriadená, že obžalovaný U. hral a prehral peniaze počas jeho služby. Aj z kamerového záznamu, ktorý bol prehratý na hlavnom pojednávaní a to konkrétne z bezpečnostnej kamery č. X je preukázané, že obžalovaný vyberá peniaze z viacerých automatov. R. ide o námietky obhajoby súd opätovne poukazuje na výpoveď obžalovaného z prípravného konania kde spáchanie skutku priznal. K. neuviedol vo svojej výpovedi, že peniaze prehral, ale že tieto spreneveril a to menšiu čiastku ako uvádza poškodený a to cca XX 000,- eur. V závere svojej výpovede uviedol, že túto sumu ktorú spreneveril prehral na automatoch. Čo sa týka námietky obhajcu ohľadne výpovede svedka N., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že automaty vyberal podľa potreby, niekedy jedenkrát do týždňa s tým, že mince nespočítavali, táto je vyvrátená výpoveďou svedkyne-poškodenej J. K., ktorá opakovane uviedla, a to aj na hlavnom pojednávaní po zrušení a vrátení veci, že obžalovaný mal v prevádzkovom trezore peniaze za ktoré zodpovedal a nikto iný nemal k tomuto prístupu, ani krupičky a ak kolega odovzdával službu druhému kolegovi už nemal prístup ku kľúču od trezoru. Čo sa týka tabuliek, ktoré predložila svedkyňa-poškodená J. K., tieto boli tak, ako to vyplýva z jej výpovede vypracované na podklade údajov vyčítaných z automatov herne. Svedkyňa sa podrobne vyjadrila i k vykonanej inventúre, kde jednoznačne uviedla, že túto robili s pracovníkmi Integral Roulette hneď na druhý deň a predložila i tabuľky a stav peňažnej hotovosti v automatoch kde je presne uvedený rozpis finančnej hotovosti z automatov Multi Game, za ktoré bol zodpovedný obžalovaný - č.l. 35,36,37. Vyjadrila sa aj k SMS správe, ktorú jej poslal obžalovaný a z tejto vyplývalo aké sumy obžalovaný vybral z výherných automatov. I keď táto bola omylom vymazaná, poškodená sa k tejto vyjadrila na hlavnom pojednávaní. Vyjadrila sa aj k tomu, že každý automat je opatrený počítačom, ktoré zaznamenáva príjem peňazí, výdaj peňazí a zisk a aby tieto údaje zistila, má špeciálnu čipovú kartu, ktorú keď vloží do automatov, tak sa jej na obrazovke zobrazia údaje o príjme o výdaji, o zisku, tieto údaje si opíše a následne vyráta prevádzkarom, keďže jej majú dať za ten ktorý automat hotovosť a takto postupovala aj pri inventúre 22.11.2011. Dodala, že i keď na prevádzke boli štyria prevádzkari mali prístup do kasy výherných automatov, ale dňa 21.11.2011 mal službu obžalovaný U. a bol tam sám, takže v tento deň mal prístup do automatov len on a nikto iný. Súd nemal dôvod neveriť výpovedi svedkyne - poškodenej J. K., ktorá sa jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyjadrila ku konaniu obžalovaného, ako aj k vzniknutej škode, pričom na túto výpoveď nadväzuje aj výpoveď svedka - konateľa spoločnosti Integral Roulette R. X., ktorý sa tak isto vyjadril k vzniknutej škode. Svedkyňa-poškodená jednoznačne na hlavnom pojednávaní uviedla, že prevádzkar podpisuje pri preberaní služby doklad, že preberá zodpovednosť od končiaceho kolegu. Ako aj tá skutočnosť, že sumu 31 600,- eur obžalovaný nemohol prehrať, nakoľko by boli v zisku a to sa nestalo. Pokiaľ ide o námietky obhajoby, že súd opätovne na návrh OP-V predvolal a vypočul svedkyňu s tým, že bude dúfať, že svedkyňa zmení svoju svedeckú výpoveď, súd poukazuje na ustanovenie § 322

ods. 1 Tr. por., z ktorého vyplýva, že súd vráti vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Súd na návrh OP-V opakovane vypočul svedkyňu-poškodenú J. K., ale nie so zámerom aby táto zmenila výpoveď, ale na upresnenie skutočností už uvádzaných a to najmä v súvislosti s výškou spôsobenej škody, pričom svedkyňa odpovedala na doplňujúce otázky OP-V, obhajcu a súdu. Je pravdou, že rozhodnutím odvolacieho súdu je stanovený rozsah zrušenia napadnutého rozsudku a aj rozsah dokazovania, to ale neznamená, že sa prípadne nevykonajú aj dôkazy neuvedené v zrušovacom rozhodnutí.“

Podľa obžaloby bolo obžalovanému G. U. kladené za vinu, že v období od 15.11.2011 do 22.11.2011 (8 dní) ako prevádzkar herne Senátor v Auparku, počas pracovnej doby vybral z tam nachádzajúcich sa výherných automatov hotovosť vo výške 31.600,-€ a hotovosť neodovzdal poverenej osobe, čím poškodenej spoločnosti Intergral Roulette s.r.o. spôsobil škodu vo výške 31.600,-€.

Obžalovaný G. U., na základe prijatého rozsudku súdom prvého stupňa mal svojím konaním naplniť skutkovú podstatu zločinu sprenevery podľa § 213 ods.1, ods. 3 Trestného zákona, ktorého sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu malú, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky a podľa odseku 3 odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním značnú škodu, alebo tak urobí na chránenej osobe, pričom trestný čin sprenevery je úmyselný trestným činom, tj. zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel, ktorý spravidla vznikne až neskôr, nie hneď pri zverení veci. Taktiež sa vyžaduje, aby si páchatel prisvojil vec, ktorá mu bola zverená, ak s ňou naloží v rozpore s účelom, na ktorý mu bola táto cudzia vec daná do opatrovania, alebo do dispozície a to spôsobom, ktorý marí základný účel zverenia.

Obžalovaný G. U. spolu s ďalšími prevádzkarmi N. N., Z.. M. Y. a D. R. v žalovanom období (od 15.11.2011 do 22.11.2011) odpracoval len dve zmeny v dĺžke 24 hodín a podľa výpovede J. K. aj ostatní prevádzkari v žalovanom období odpracovali každý dve zmeny v dĺžke 24 hodín, pričom podľa obžaloby a následne aj prijatého rozsudku v žalovanom období mal len obžalovaný vybrať z herných automatov finančnú čiastku vo výške 31.600,-€ a neodovzdať ju nadriadenej osobe, resp. oprávnenej osobe za spoločnosť Integral Roulette s.r.o.. Teda je pravdou, že obžalovanému a aj ostatným trom prevádzkarom boli zamestnávateľom zverené finančné prostriedky, tj. bola im zverená vec a podľa obžaloby a prijatého rozsudku súdom prvého stupňa, len obžalovaný z herných automatov mal vybrať finančné prostriedky a ponechať si ich.

Podľa obžaloby a následne aj podľa prvostupňového súdu, z výsledkov inventúry, ktorú svedkyňa J. K. vykonala dňa 22.11.2011 a len z jej výpovede vyplynulo, že inventúrou zistila schodok, tj. neoprávnený výber finančných prostriedkov z herných automatov, ktorý výber mal vykonať výlučne obžalovaný a peniaze neodovzdať a ponechať si ich pre vlastnú potrebu.

Na rozdiel od obžaloby a záverov súdu prvého stupňa, odvolací súd v zhode s argumentáciou obhajoby konštatuje, že nebolo, bez rozumných pochybností relevantnými dôkazmi preukázané, že v herni vôbec vznikol schodok na zverených veciach a v rozsahu uvádzanom v skutkovej vete a že vnikol výlučne počas pracovnej zmeny obžalovaného a jednoznačne jeho konaním, tj. keď zverené finančné prostriedky boli v dispozícii obžalovaného G. U.. V kontexte s uvedeným odvolací súd zdôrazňuje nasledovné zistenia, ktoré nemohol prehliadať resp. podceňovať a týkajú sa najmä jednotlivých výpovedí svedkyne J. K., na základe ktorej výpovede bolo prvostupňovým súdom rozhodnuté o vine obžalovaného.

Totíž menovaná svedkyňa pri prvom výsluchu, dňa 16.07.2013 (čl. 87), uviedla, že po príchode do práce jej obžalovaný oznámil (v nedeľu dňa 20.11.2011), že počas svojej pracovnej zmeny prehral sumu 29.000,-€ a túto sumu mal prehrať v dňoch 15.11.2011 a 20.11.2011. Podľa nej zobral peňažnú hotovosť z trezoru aj z herných automatov a túto prehral, a aj na kamerovom zázname videla, že hral aj ruletu. Po tomto oznámení obžalovaný odmietol podpísať uznanie záväzku a dňa 21.11.2011 - po skončení jeho zmeny ho poslala domov. Po jeho odchode urobila inventúru (!) a zistila, že chýba suma 31.600,-€ a následne obžalovaný dostal výpoveď. V danom okamihu sa odvolací súd pýta, prečo svedkyňa, po tom ako sa jej zamestnanec priznal, že hral a prehral vyššiu sumu, ihneď nezavolať príslušníkov PZ, ale úplne iracionálne nechala obžalovaného z pracoviska odísť domov a inventúru urobila až nasledujúci deň, tj. 22.11.2011 a to bez prítomnosti obžalovaného tak, že údaje z herných automatov si opísala sama a sama vyčíslila koľko majú prevádzkari z herných automatov odovzdať a zistila sumu 31.600,-

€ a zvyšní prevádzkari tento doklad podpísali. V tejto istej výpovedi tiež uviedla, že stav hotovosti v trezore sa nezmenil, pretože tam bolo toľko koľko malo byť (čl. 87-2. str.). Vypovedala aj o sms, ktorú jej obžalovaný poslal, v ktorej priznal spreneveru a uviedol aj sumu, ale sms omylom zmazala.

Pri výsluchu dňa 27.11.2014 (čl. 46) už vypovedala, že obžalovaný jej priznal, že prehral peniaze na herných automatoch, inventúru vykonávala ona a zvyšní traja prevádzkari a účtovníctvo sama vypracovala, ale nevedela uviesť, aký bol finančný stav v herni pred nástupom do služby obžalovaného.

Vo výpovedi zo dňa 11.02.2015 (čl. 38) ozrejmla, že v období od 15.11.2011 do 22.11.2011 pracovali štyria prevádzkari tak, že každý z nich odpracoval dve zmeny v dĺžke 24 hodín. V tejto výpovedi konštatovala, že z predloženého listu (čl. 41-výberové listy všetkých automatov) nie je možné určiť rozdiel chýbajúcej hotovosti v automatoch. V tejto istej výpovedi na čl. 42 tiež uviedla, že nejaké peniaze od obžalovaného po skončení jeho pracovnej zmeny dňa 15.11.2011 prevzala, ale nevie koľko, pretože dokumenty nemá. Nevedela doložiť ani koľko hotovosti obžalovaný G. U. prevzal na začiatku zmeny dňa 20.11.2011 s tým, že doklady nemá. Doklady, ktoré do spisu poskytla, vypracovala sama, resp. niektoré založila len na ilustráciu (obsahovali iný časový údaj mimo žalovaného obdobia).

Odvolací súd zdôrazňuje, že na vyvodenie trestnej zodpovednosti za trestný čin sprenevery podľa § 213 Trestného zákona (ktorý kládol obžalovanému za vinu prokurátor) nestačí len zistenie, že obžalovaný mal zverené veci. Skutočnosť, že počas vykonávania jeho pracovnej činnosti vznikol na zverených veciach schodok, v prejednávanej trestnej veci dokazovaním potvrdená nebola. Ustanovenie § 213 Trestného zákona totiž vyžaduje aj to, aby si páchatel zverené veci „prisvojil“, teda úmyselne odňal veci z dispozície vlastníka, bez jeho súhlasu a s úmyslom nakladať s ňou ako s vlastnou (§ 130 ods. 4 Trestného zákona). Alebo povedané inak, prisvojením sa rozumie také konanie, ktorým páchatel cielené a vedome spôsobuje vlastníkovi škodu tak, že si vec trvalo ponechá.

Podľa názoru odvolacieho súdu, „prisvojenie vecí“ (teda úmyselné a cielené poškodzovanie majetku zamestnávateľa ako obligatórny znak skutkovej podstaty trestného činu sprenevery), zo strany obžalovaného, nebolo na hlavnom pojednávaní vôbec preukázané. Tvrdenie prokurátora v skutkovej vete obžaloby, že obžalovaný počas svojej pracovnej doby vybral z tam nachádzajúcich sa výherných automatov hotovosť vo výške 31.600,-€, túto poverenej osobe neodovzdal a ponechal si ju pre vlastnú potrebu, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

Je nutné zdôrazniť, že obžalovaný poprel, že by peniaze zobral, maximálne priznal, že vlastné peniaze, počas pracovnej činnosti, použil pri hre a prehral.

Záverom odvolací súd dodáva, že pri trestnom čine sprenevery je spôsobenou škodou celá skutočná hodnota spreneverenej veci (R 2/1963), ale J. K. priznala a nevedela povedať, aký bol, stav finančných prostriedkov pred nástupom obžalovaného do pracovnej zmeny a koľko finančných prostriedkov bolo v herni, resp. herných automatoch po ukončení jeho služby dňa 21.11.2011, nakoľko, čo sa týka dňa 15.11.2011 (čl. 42), uviedla, že nejaké peniaze od obžalovaného dňa 15.11.2011 prevzala, nevie koľko, lebo dokumenty nemá.

Odvolací súd po vyhodnotení vyššie uvedených dôkazov je nútený konštatovať, že žiadny vierohodný dôkaz nepreukazuje skutočnosti, ktoré sú uvedené v obžalobe a to, že by sa skutok mal stať tak ako je žalovaný. Pri hodnotení dôkazov musí vychádzať z platných zásad trestného konania a tam, kde existujú rozpory v tvrdeniach svedkov, ktoré sa nepodarilo odstrániť, tieto rozpory musí vyhodnotiť v prospech používajúc tradičnú zásadu in dubio pro reo, a nie v neprospech obžalovaného.

Zo zásady prezumpcie nevinu, uvedenej v ustanovení § 2 ods. 4 Trestného poriadku, ktorá vychádza z úpravy ustanovenej v čl. 50 ods. 2 ústavy a z čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd vyplýva, že ak po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, ktorá je dôležitá pre posúdenie zavinenia obvineného, nemožno rozhodnúť v jeho neprospech. Obvinenému musí byť vina preukázaná a obvinený nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani svedčiacu vo svoj prospech.

Prezumpcia nevinu znamená, že nedokázané vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevinu a teda obžalovaný aj v danom konkrétnom prípade nemá povinnosť svoju nevinu dokazovať.

Zo zásady in dubio pro reo vyplýva, že ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obvineného. Teda obvinenému musí byť vina jednoznačne a bez pochybností preukázaná.

S poukazom na uvedené preto odvolací súd, zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a obžalovaného G. U. podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodil spod skutku obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava V právne kvalifikovaného ako zločin sprenevery podľa § 213 ods.1, ods. 3 Trestného zákona, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Krajský súd na margo vyššie uvedeného dopĺňa, že trestné právo má byť použité len ako najkrajnejší prostriedok a len pri typovo najzávažnejších porušeníach spoločenských vzťahov, záujmov a hodnôt, teda len tam, kde iné možnosti, hlavne prostriedky ostatných právnych odvetví, nie sú dostatočné, sú neúčinné alebo zjavne nie sú vhodné. Je v zásade neprijateľné, aby ochranu práv a právnych záujmov osôb v oblasti súkromnoprávných a obchodnoprávných vzťahov aktívne preberali orgány činné v trestnom konaní.

Čo sa týka výroku o náhrade škody odvolací súd postupoval podľa §288 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, rozhodne o nároku poškodeného vždy tak, že ho s nárokom na náhradu škody odkáže na civilný proces, alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

Keďže súd obžalovaného G. Borosa spod obžaloby oslobodil, v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia odkázal poškodenú spoločnosť Integral Roulette s.r.o., so sídlom Odborárska 23, Bratislava, IČO: XXXXXXXXXX s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.